

EN NY BÖRJAN

President James E Faust

andre rådgivare i första presidentskapet

KUV:s brasafton för Unga vuxna • 7 maj 2006 • Utah-universitetets religionsinstitut

Tack, president Price, för de vänliga orden. President Hugh B Brown sade en gång till mig: "Det är okej att höra alla dessa fina ord om en, så länge som man inte andas in."

Jag ramlade för fyra veckor sedan ikväll. Jag är nästan återställd men får fortfarande vara lite försiktig när jag rör mig. Jag vidarebefordrar varma hälsningar från president Gordon B Hinckley och president Thomas S Monson. President Hinckley mår bara bra. Han kan enligt min mening inte må bättre än han gör. Det är verkligen anmärkningsvärt hur glad och duglig och skärpt han är.

Jag tänker inte tala länge ikväll. Jag vill hellre ge er ungdomar tillfälle att umgås och uppmanar er att göra så. Vi kommer att göra ett särskilt undantag ikväll, och det är att när ni tar farväl av varandra i slutet av kvällen, att ni då kan skaka hand. Jag ser många vackra unga kvinnor och stiliga unga män, och jag vill säga till de unga männen: "Öppna era ögon!" Och jag säger också till de unga männen: "Om ni gör er del så ska jag ge er tron."

Jag är tacksam för möjligheten att tala till er studenter och medarbetare idag i denna satellitutsändning. Det är också trevligt att få möta medlemmar i institutkollegiet och era ledare, varav många jag haft förmånen att känna i många år.

Som tema för mitt tal skulle jag vilja ta en del av Paulus budskap till tessalonikerna: "Herrens älskade ... Gud [har] från begynnelsen ... utvalt er till att bli frälsta, genom att Anden helgar er och ni tror sanningen." (2 Tess 2:13) Paulus säger här att ni utvaldes från begynnelsen. Det finns många begynnelser. Några av er har just påbörjat en viktig yrkesutbildning. Hur ni påbörjar den och vart ni är på väg är av högsta vikt. Paulus säger att ni utvaldes till frälsning "genom att Anden helgar er och ni tror sanningen". Låt oss tala vidare om att påbörja något.

Starten

Det här kanske är något nytt för er ikväll.

Som ung man brukade jag springa i tävlingslopp på gymnasiet och senare på universitetet. Vi brukade träna flitigt inför loppet. Vi tänjde på vår förmåga genom att springa längre än sträckan vi skulle tävla på. Vi var noga med vad vi åt. Vi gjorde massor av saker för att förbereda oss för våra tävlingar. Och i sprinterloppen var starten särskilt viktig. Vi brukade noggrant mäta vår startposition, för att sedan kontrollera den igen innan vi ens satte våra startblock i rätt läge. Sedan stampade vi ner startblocken i kolstybben, och intog därefter startposition och gick upp och ner en eller två gånger för att få rätt känsla. Vi brukade övningsstarta två eller tre gånger. Vi visste att om vi inte förberedde oss och fick en bra start kunde vi inte hoppas på att hamna bland de främsta. Aposteln Paulus gav oss denna insiktsfulla uppmaning: "Vet ni inte att av alla löparna som springer på en tävlingsbana är det bara en som får priset? Spring så att ni vinner det." (1 Kor 9:24) Priset är förstås evigt liv.

Det är min erfarenhet att i nästan allt man åstadkommer så är det själva början som är det allra svåraste. En vis man har sagt: "Hans gärning är till hälften utförd, som har påbörjat den."¹ Min far var jurist och domare. När jag började utöva juridik förmanade han mig: "Se till att du får till pläderingarna från början. Om pläderingarna är bra kommer hela saken att flyta mycket smidigare."

Att börja på nytt

Jag är tacksam för alla nya begynnelser. Varje timme kan bli en ny början. Varje dag kan bli en ny början. Varje månad kan bli en ny början. Varje år kan bli en ny början. I själva verket kan varje stund bli ett tillfälle till förbättring.

Dale Carnegie gav oss detta goda råd: "Var inte rädd att göra ditt bästa när det gäller till synes små uppgif-

ter. Varje gång du klarar av en blir du så pass mycket starkare. Om du utför små uppgifter väl, kommer de stora att ha en tendens att ta hand om sig själva."

Nya möjligheter

Under de senaste åren har det förekommit sammanslagningar av stora företag, konkurser och offentliga skandaler i finansvärlden. Här i Förenta staterna genomlevde vi de fruktansvärda händelserna den 11:e september och dess efterdyningar. Vi har haft översvämningar, orkaner, jordbävningar och andra katastrofer i världen. Det har varit en tid för försiktighet och sparsamhet. Likväl har det för dem som varit modiga nog, nytänkande nog, kreativa nog och visa nog funnits lika många möjligheter som alltid. Ur varje tragedi framträder en möjlighet. När Thomas Edisons laboratorium brann ner började han omedelbart nästa dag att bygga ett bättre.

I Leicester, England, finns en inskription på utsidan på väggen på en gammal kyrka som förmedlar en anmärkningsvärt fin tanke. Inskriptionen lyder: "År 1653, när allt heligt överallt i denna nation antingen förstördes eller vanhelgades, grundlade adelsmannen Robert Shirley denna kyrka. Honom tillfaller all ära för att han utfört de bästa av gärningar i de värsta av tider, och för att ha hyst hopp om dem i de mest olycksdrabbade av tider."²

Ibland när vi står inför något nytt blir det nödvändigt att ändra eller ställa om vår kurs när ett mål eller ett val som vi hade i åtanke inte finns tillgängligt för oss. Du kanske till exempel inte kommer in på skolan du alltid velat studera vid, eller så stängs dörren till det yrke du velat ha, eller så väljer en speciell person i ditt liv att gifta sig med någon annan. Vid sådana tillfällen är det viktigt att inse att det finns andra val och att det är möjligt att börja om på nytt. Det är verkligen så att när en dörr stängs så öppnas en annan.

Några unga vänner till oss lärde sig hur man driver företag inom asfältläggning genom att arbeta för ett stort asfältläggningsföretag under flera år. Det verkade som om möjligheter för ledarskap och delägarande inte skulle dyka upp inom det företaget, så de bestämde sig för att starta ett eget företag. Självklart fanns där stora hinder. Begränsat kapital var ett av dem. De skulle vara tvungna att låna pengar för att täcka sitt budgetunderskott. De skulle också vara tvungna att tjäna tillräckligt mycket för att betala räntan på de lånade pengarna. De sökte råd från en

farbror som hade varit en framgångsrik affärsman och han sade till dem: "Detta är tiden. Det kommer aldrig att komma en bättre tid. Mitt råd till er är att sätta igång." De satte igång, och genom att noggrant och försiktigt förvalta sitt begränsade kapital kunde de starta företaget och få ett mycket framgångsrikt första år.

Mina kära unga vänner, 2006 och varje år är ett år med nya möjligheter. Charles Dickens lade grunden till sin bok *Två städer* med följande inledning: "Det var den bästa av tider, det var den värsta av tider. Det var visdomens period, det var dårskapens period. Det var trons epok, det var tvivlens period. Det var ljusets tid, det var mörkrets tid. Det var hoppets vår, det var förtvivlans vinter. Vi hade allt att vänta, vi hade inget att vänta."

Modet att förändra sig

Ingenting är statiskt. Allting förändras. Vi behöver modet att göra nödvändiga förändringar i vårt liv. Den kloke filosofen Bruce Barton sade: "Verkan och återverkan, ebb och flod, försök och misslyckande, förändring — detta är livets rytm. Från vårt överdrivna självförtroende kommer rädsla, från vår rädsla kommer klarsynthet, förnyat hopp. Och från hoppet kommer framgång."³

För dem som kan anpassa sig, som kan styra sig själva, som kan förändra och som kan förbättra, breder stora möjligheter ut sig. Ibland behöver vi styrkan att inte rådfråga vår rädsla. Detta kräver mod.

Nehru, den store indiske ledaren, sade: "Inget levande i världen förblir oföränderligt. Hela naturen förändras från dag till dag och minut till minut. Endast de döda slutar växa och är stilla. Färskvatten rinner, och om du stoppar det, blir det skämt. Så är det även med en mans och en kvinnas liv och med en nations liv."⁴

En ny andlig början

Eftersom anden är all mänsklig aktivitets viktigaste väsen, är det av oerhörd vikt att vi ofta och regelbundet upplever andlig förnyelse. Vi borde uppleva det varje vecka då vi tar del av sakramentet. Varje vecka ger oss nya möjligheter till förbättring, till att lära och att få nya vänner. Vi kan kanske dra fördel av nya utmaningar när det gäller missionärsarbete bland våra vänner och grannar. Varje dag ger oss en ny möjlighet att studera skrifterna.

Får jag föreslå sex initiala, nödvändiga åtgärder som i hög grad kommer att rensa kanalerna för ett dagligt flöde av "livets vatten" från den yttersta källan, ja Frälsaren själv.

1. *Daglig kommunikation som innefattar bön.* En innerlig, uppriktig bön är en tvåvägskommunikation som gör mycket för att Herrens ande ska flöda som helande vatten och vara till hjälp i de prövningar, svårigheter och smärtor vi alla utsätts för. Av vilket slag är våra tysta böner när endast han lyssnar? Då vi ber borde vi tänka på att han är nära, full av kunskap, förståelse, kärlek och medkänsla, styrkans själva väsen, och att han har stora förväntningar på oss.

2. *Att dagligen osjälviskt tjäna någon annan.* De som följer den gudomlige Kristus måste vägas på en våg som mäter deras gärningar snarare än deras högtidliga trosbekännelser. Det sanna måttet på tjänande återfinns i Matteus: "Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta ... det har ni gjort mot mig." (Matt 25:40) De som tänker på andra mer än sig själva, och vänligt tjänar andra, är alltid de lyckligaste människorna. Sannerligen, som en vis man en gång anmärkte: "Den människa som lever med och för sig själv lär korrumpas av den hon håller sällskap med."⁵

3. *En daglig strävan efter ökad lydnad och fulländning i vårt liv.* Detta innebär att vi varje dag medvetet måste sträva efter att hålla Guds bud. Det innebär att vi ger akt på våra tankar och handlingar och dagligen försöker "likna Jesus", som det står i primärsången.⁶ Tack vare Jesu fullkomliga försoning kan rättfärdiga människor fullkomnas. (Se L&F 76:69.) Som Jesus själv förmanade: "Vad slags män bören I då icke vara! Sannerligen säger jag eder: Sådana som jag är." (3 Nephi 27:27)

4. *Att dagligen erkänna hans gudomlighet.* För att dagligen kunna ha en personlig relation till Mästaren, måste vi vara hans lärjungar och erkänna hans betydelse i vårt liv. Som konung Benjamin påminner oss: "Ty huru kan en människa känna den herre, som hon icke tjänat, som är en främling för henne och som är fjärran ifrån hennes hjärtas tankar och upp-såt?" (Mosiah 5:13)

5. *Dagliga skriftstudier.* Detta kräver viss planering och disciplin, men dagliga skriftstudier stärker vår tro och hjälper oss leva fullständigare efter evangeliet. President Spencer W Kimball har sagt: "Jag märker att när jag blir nonchalant i mitt förhållande till gudomen, och när det verkar som om inget gudom-

ligt öra lyssnar och ingen gudomlig röst talar, så är jag långt, långt borta. Om jag då fördjupar mig i skrifterna krymper avståndet och andligheten kommer tillbaka."⁷

6. *Gör något.* Televisionen har förvandlat oss till en nation av åskådare. De bästa idrottstävlingarna i världen kommer in i våra hem gratis. Den finaste musik finns tillgänglig för oss på de offentliga tevekanalerna. Vi kan höra Itzak Perlman spela fiol, vi kan höra den store tenoren Pavarotti sjunga favoriterna från Caruso: Torna a Surriento, La donna e mobile, Questa o quella, och se honom i direktsändning. Att vara åskådare kräver dock lite eller ingen ansträngning från vår sida. Som aposteln Jakob sade behöver vi vara "ordets görare, inte bara dess hörare". (Jak 1:22)

Jag är rädd att vi har blivit en generation av felfinnare. Jag har en benägenhet att vara mer välvillig mot dem som försöker även om de misslyckas än mot dem som inte försöker alls. Theodore Roosevelt sade detta om felfinnare och görare: "Det är inte felfinnaren som räknas, inte mannen som pekar ut var den starke mannen vacklar, eller hur den handlingskraftige kunde ha gjort bättre. Äran tillfaller den man som faktiskt befinner sig på arenan, vars ansikte märkts av damm, svett och blod, som frimodigt strävar framåt, som felar och kommer till korta om och om igen, för det finns ingen ansträngning utan miss-tag och tillkortakommanden — men som verkligen strävar efter att utföra gärningarna, som känner till den stora entusiasmen, den stora hängivenheten, som hänger sig åt en värdig sak, som i bästa fall till slut får erfara den stora bedriftens triumf, och som i sämsta fall, om han misslyckas, åtminstone misslyckas då han utövar stort mod, så att han aldrig behöver ta plats bland de kalla och skygga själar som varken erfar seger eller nederlag."⁸

I hela mitt liv har jag försörjt mig på en arena där jag inte skuggboxades med livets problem. Jag har av denna erfarenhet lärt mig att livet är mer meningsfullt, rikare och bättre för dem som inte är rädda för att börja om på nytt. Det är också min erfarenhet att genier är mycket sällsynta, att de flesta av livets rika belöningar tillfaller dem som noggrant förbereder sig. Förberedelse och uthållighet är värdefullare än talang. Herbert George Wells kommenterade insiktsfullt att "det förgångna är inget annat än begynnelsen, och allt som är och har varit är endast dunklet i gryningen".⁹

För en tid sedan närvarade jag vid en stavskonferens. Innan de andra konferensmötena började, hade jag ett enskilt möte med stavs-presidenten som ville diskutera ett problem han hade med en av sina högrådsmedlemmar. För ungefär tio år sedan hade denne högrådsmedlem begått en allvarlig synd för vilken straffet borde ha varit uteslutning. Högrådsmedlemmen hade aldrig erkänt. Förutom att inte ha erkänt och visat sig villig att godta straffet som skulle ha följt, så hade emellertid denne högrådsmedlem gjort allt i sin makt för att rätta till saken och leva så att han kunde åtnjuta kyrkans välsignelser. Stavs-presidenten fick inte kännedom om överträdelsen genom högrådsmedlemmen utan från en annan källa som krävde tystnadsplikt av stavs-presidenten. Stavs-presidenten kände att han var tvungen att respektera förtroendet.

Under ett allmänt möte där högrådsmedlemmen var närvarande talade stavs-presidenten om omvändelse. Egentligen riktade han sitt tal till en person — högrådsmedlemmen — och vädjade till och manade honom att komma fram frivilligt, att bekänna och påbörja vägen till omvändelse.

Mitt hjärta värkte för högrådsmedlemmen för om han hade kommit fram när händelsen inträffade, så skulle det vid det här laget ha varit möjligt för honom att lägga det hela bakom sig. Han kunde ha börjat på nytt. Men utan hans bekännelse och villighet att godta sitt straff, kunde det inte bli någon ny början. Omvändelse är förvisso en av evangeliets stora principer. Ingen är fullkomlig och vi behöver alla använda oss av denna princip då och då. För dem som varit inblandade i allvarliga överträdelser är den emellertid en livräddande princip. Ju längre vi går längs den felaktiga vägen, desto svårare är det att komma tillbaka till den rätta vägen.

Jag vill uttrycka min tacksamhet för de återlösande principerna i Jesu Kristi ljuva evangelium. De principer Jesus lärde ut finns tillgängliga för oss alla. Då vi efterlever dessa principer blir vi förvissade om detta heliga verks gudomlighet. Jag tror, som Paulus sade, att ni är Herrens älskade och att Gud från begynnelsen verkligen har utvalt er till att bli frälsta. (Se 2 Tess 2:13.) Som Alma lärde har vi heliga kallelser som beretts från världens grundläggning. (Se Alma 13:5.) Dessa innefattar missionärsarbete, moderskap, faderskap och tjänande i kyrkan.

Det är nu mitt privilegium och en välsignelse för mig att ge er mitt vittnesbörd och min välsignelse. Jag gör

det som ett av de särskilda vittnena och förkunnar för er med hela min varelses övertygelse och med varje cell i min kropp, från hjässan till fotabjället, att Jesus är Kristus och världens Återlösare och vår Frälsare, denna kyrkas överhuvud. Jag vet att han är nära ledarskapet i denna kyrka. Jag vet att hans ande finns tillgänglig för oss alla individuellt och i våra kallelser. Han lever. Det finns ingen tvekan om den saken. Jag kan vittna med samma övertygelse och visshet som Jareds broder. När han såg Guds finger, som det står skrivet, hade han inte längre tro, ty han visste. (Se Ether 3:6, 19.)

Jag vet, och jag vittnar med Petrus ord. När några av de heliga började avfalla blev Frälsaren bedrövad och sade till de tolv: "Inte vill väl också ni gå bort?" Petrus svarade: "Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord, och vi tror och förstår att du är Guds Helige." (Joh 6:67–69) Med och genom samma myndighet vittnar jag angående hans gudomlighet och person. Jag vet detta med en visshet som övergår den kunskap som erhålls genom våra fem sinnen, för det är genom Anden som vi får veta med större visshet än genom våra fysiska sinnen.

Jag vill nedkalla en apostolisk välsignelse över er, ni underbara unga människor, ni löftets folk, och jag ber att ni ska förbereda er för er stora bestämmelse, att ni ska hålla er nära rättfärdighetens och sanningens principer, att ni ska få vägledning genom den Helige Anden enligt det löfte ni känner till om den Helige Anden, att ni genom den kraften ska lära känna all sanning. Vilket större löfte kan en student få än detta — att få åtnjuta den Helige Andens sällskap? Jag nedkallar den välsignelsen över er och ber att vår himmelske Fader ska vaka över er i allt vad ni företar er och leda era steg på sanningens och rättfärdighetens stigar så att ni ska äga visdom bortom era år och vara öppna för er stora bestämmelse och ert stora löfte. Jag ger er detta vittnesbörd och nedkallar dessa välsignelser över er i Herren Jesu Kristi namn, amen.

Slutnoter

1. Horace, *Epistles*, bok I, epistle ii, rad 40.
2. Inskription över västra dörren till Church of the Holy Trinity i Staunton Harold Chapel i Leicestershire, England; se www.boultonbee.freemasonry.co.uk/bfh/shc.htm.
3. *The International Dictionary of Thoughts* (1969), s 117.

4. Jawaharlal Nehru, *International Dictionary of Thoughts*, s 118.
5. Charles Henry Parkhurst, *International Dictionary of Thoughts*, s 659.
6. "Jag vill gärna likna Jesus", *Barnens sångbok*, s 40–41.
7. "What I Hope You Will Teach My Grandchildren" (tal till seminarie- och institutpersonal, Brigham Young-universitetet 11 juli 1966), s 6; se också *The Teachings of Spencer W. Kimball*, sammanst av Edward L Kimball (1982), s 135.
8. Tal vid Sorbonne i Paris, Frankrike, 23 apr 1910, i "Citizenship in a Republic", kapitel 21 av *The Strenuous Life*, band 13 av *The Works of Theodore Roosevelt* (nationell utgåva 1926), s 510.
9. *The Discovery of the Future* (1901).